

[Finansministeren.]

at en Mand med en Indtægt paa 50 000 Kr. vilde blive ramt alt for haardt ved denne Forhøjelse, vil jeg sige, at det vilde for en saadan Skatteydere Vedkommende dreje sig om en Forhøjelse paa 4 912 Kr.

Jeg maa bestemt tilbagevise det ærede Medlems Udtalelse om, at dette Forslag kun er fremsat for at købe Stemmer. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem har det over for sine Vælgere, om han, naar han fører en Politik, lægger den an paa, hvor mange Vælgere han kan købe ved sin Politik. Her er ikke Tale om at købe Stemmer. Her er Tale om at søge en Del Udgifter, som nu dækkes gennem indirekte Afgifter, dækket ved direkte Beskatning, og det mener jeg er fuldt forsvarligt.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann glædede sig over, at jeg havde givet Tilslutning til Vægttolden, og det skulde altsaa vise, at Spørgsmaalet om Værditold var skrinlagt. Det maa jeg bestemt tage Afstand fra; jeg mener fremdeles, at Værditold er det mest retfærdige. Naar man har maattet forlade Værditolden og paa visse Omraader gaa over til Vægttolden, er det, fordi man ikke var i Stand til at kontrollere de Opgivelser, der kom, og man derfor ikke fik de Penge, som skulde komme ind paa Grundlag af de Toldsatser, der var gældende. Men det har ikke det mindste at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt man mener, at Værditold eller Vægttold er det rigtigste. Jeg gentager, at Værditolden rammer mere retfærdigt end Vægttolden, og at det er af andre Aarsager, at man har maattet forlade den.

Jeg kommer derefter til Spørgsmaalet om Papirsagen, som jeg oprindeligt havde tænkt var et lille Spørgsmaal, som kunde gaa glat igennem Rigsdagen, men som nu viser sig at indeholde adskilligt Sprængstof, som jeg ikke havde tænkt paa. Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann siger, at Administrationen har ikke saa lidt Ansvar for den Udvikling, det har taget paa dette Omraade, maa jeg tilbagevise dette. Saaledes som Anmærkningen til Løbenummer 269 er affattet, har Tolddepartementet ment at maatte fortolke den paa den Maade, at Dagblade havde Ret til at faa Papir til en Toldsats af halvanden Øre pr. kg, ikke alene til selve Dagbladets Hovednummer, men ogsaa til de Tillæg, der udgik i Følge med Hovedbladet, naar ikke disse Tillæg var Genstand for særligt Salg. Der har været et Tilfælde, hvor et Dagblad mente ogsaa at kunne benytte Papiret til den bilige Toldsats til et saadant Særnummer,

det blev standset og passerer ikke mere. Jeg tror derfor ikke, der kan bebrejdes Administrationen noget i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann mener, at Toldloven er affattet klart. Ja, saaledes som den er affattet, har man i alt Fald i Administrationen ment at burde tolerere Udgivelsen af disse Tillægsblade. En anden Ting er, at man har den Opfattelse, som jeg ikke er uenig i, at det i sin Tid ikke har været Hensigten, at Dagbladene ogsaa skulde udgive Ugeblade paa samme begunstigede Vilkaar som for selve Dagbladene Vedkommende. Men det har efterhaanden antaget denne Karakter, og da der blev klaget fra Ugebladene, blev Administrationens Afgørelse underkendt af Appeludvalgets Flertal, og jeg sluttede mig til Appeludvalgets Flertal i den Henstilling, som det gav, idet det henstillede til Finansministeriet at søge Forholdet ændret, saaledes som det er foreslaaet i det Ændringsforslag til Anmærkning, som jeg har fremsat.

Men her er altsaa opstaaet Uenighed om, hvad der skal forstaas ved denne nye Form for Anmærkning, om der skal betales, naar Tillægget udgør mere end 28 Sider eller kun af det Kvantum, som falder ud over de 28 Sider. Jeg mener, som jeg har hævdet tidligere, at det skal forstaas paa den Maade, at hvis der f. Eks. udgives 30—32 Sider, skal der betales af det hele. Paa dette Grundlag har det ærede Medlem Hr. Rager taget sin Tilslutning tilbage til denne Anmærkning, hvad jeg meget maa beklage. Det ærede Medlem Hr. Clausager gør imidlertid gældende, at han er enig med de ærede Medlemmer i, hvorledes Appeludvalget har ment, denne Bestemmelse skulde forstaas — modsat den Anskuelse, jeg har —, at under alle Omstændigheder skal de 28 Sider være fri.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Drachmann i, at der kan ikke fortsættes paa denne Maade, der maa skabes Klarhed paa dette Omraade, alle Interesser taget i Betragtning kan der ikke fortsættes paa denne Maade. Men for mig er det ikke det afgørende, at Anmærkningen bliver gennemført netop i den her foreslaaede Form. Nej, det afgørende er, at man snarest faar truffet en Ordning, der tager rimeligt Hensyn til alle Sider, og jeg havde ventet, at det Forslag, jeg har fremsat, kunde vinde Tilslutning fra alle Sider, saaledes at naar det var gennemført, var Sagen i Orden.

Dette viser sig altsaa ikke at være Tilfældet, og da jeg meget maa ønske, at den Form, som i Fremtiden skal være gæl-